

(?user_tpl=contrast&) **Людам із порушенням зору**

gov.ua

Державні сайти України

(?user_tpl=contrast&)

Зворотній зв'язок (/ua/feedback/)

(/)

(/)

Миколаївська обласна державна адміністрація

Миколаївська обласна військова адміністрація

ОФІЦІЙНИЙ САЙТ

ГОЛОВНА (/UA/HOME/) ОДА (/UA/ODA/) РДА/ТГ (/UA/1612272859/)

ЗВЕРНЕННЯ ГРОМАДЯН (/UA/ODA/ZVG/) НОВИНИ (/UA/NEWS/)

"ГАРЯЧА ЛІНІЯ" (/UA/1591959502/) ОГолошення (/UA/1660827076/)

COVID-19 (/UA/1585906431/)

Децентралізація (/ua/detsentralizatsiya/)

Економіка (/ua/economy/)

Регуляторна політика та підприємництво (/ua/regulat/)

Взаємодія з громадськістю (/ua/gromad/)

Доступ до публічної інформації (/ua/pub_info/)

Консультації з громадськістю (/ua/konsult_gromad/)

ПРОЗОРИСТЬ І ПІДЗВІТНІСТЬ (/ua/korupt/)

Європейська інтеграція (/ua/euro/)

Євроатлантична інтеграція (/ua/nato/)

Велике будівництво (/ua/1597822294/)

Громадська рада (/ua/gr/)

Державні інформаційні ресурси (/ua/gov_info/)

«Управління з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин (Секретаріат Уповноваженого з питань осіб, зниклих безвісти за особливих обставин) (/ua/critic/)

Інформація для громадян АР Криму та Донбасу (/ua/pereselen/)

ПОВІДОМ ПРО КОРУПЦІЮ (/ua/ofis_rozv/)

Очищення влади (/ua/lustration/)

Режим воєнного стану (/ua/pidv_got/)

Герої не вмирають (/ua/heroes_dnd/)

Наради OnLine (/ua/online/)

Місцеві вибори 2020 (/ua/1597822896/)

Державний кордон України (/ua/prikordon/)

Регіональна комісія з реабілітації (/ua/1558612530/)

Приватизація в Україні (/ua/1601620242/)

Дія (/ua/1623236835/)

Гід з державних послуг (/ua/1638169571/)

Нагальні гуманітарні та соціальні питання в умовах воєнного стану (/ua/1668665738/)

Інформація про діяльність Консультаційного центру Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини (/ua/1668762800/)

Інформація для ВПО (/ua/1668769865/)

Довідник безбар'єрності (/ua/1674198762/)

Вистояли – Переможемо! (/ua/1676879058/)

Mykolaiv Regional Office of International Cooperation (/ua/roic/)

(https://

www.youtube.com/

www.facebook.com/

mykolaivCcxLeZrU3lh1b3xyB73axsA)

(/ua/home/) / Новини

Миколаївська область (?)

Звернення Президента Володимира Зеленського з нагоди Дня захисників і захисниць України
01 Жовтня 2023
Тема: Події (?cat=2)

Шановні громадяни!

Дорогий народе!

Що можна встигнути за хвилину? Яке значення вона може мати для історії? Які доленосні кроки можна зробити протягом цієї хвилини? Всі ці питання навіює і сьогоднішня дата, і місце, де я зараз перебуваю. Позаду мене – Золоті ворота. Довкола – сучасний Київ. Позаду – тисячолітня велична брама, яка захищала вхід до столиці.

(/

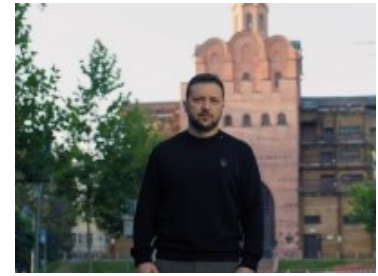

image.php?
.id=55449&type=news_main)

Перед кожним із нас і задля кожного з нас стоять наші сучасні вартові, наші бійці вздовж лінії фронту, які захищають нашу землю сьогодні. Над Золотими воротами зведена надбрамна церква Пресвятої Богородиці, що служила небесному захисту міста. Небо над нами сьогодні захищають сили ППО та всі наші воїни, берегиню яких є і Покрова.

І я, і наш народ, і наша країна зараз, у якомусь сенсі слова, – на перехресті історії. На шляху до переломних моментів. Де з пам'яттю про минуле ми творимо сьогодні і пишемо нову сторінку своєї долі. Це особливо зрозуміло й помітно в цей день – День захисників і захисниць України. Державне свято, яке стало по-справжньому національним. Народним святом. Святом мільйонів українців, які боронять свою землю та не зупиняються ні на мить. І сьогодні, рівно о 9-й годині, на знак поваги й вдячності їм Україна зупиниться на одну хвилину.

Центральні вулиці та площі наших міст, транспорт, усі ми, хоч би де перебували, маємо зупинитись і вшанувати пам'ять полеглих героїв. І подякуємо всім нашим захисникам.

Цей час – гарна можливість, аби подумати про важливе. Згадати важливе. Згадати іншу хвилину – першу хвилину повномасштабної війни. Хвилину, яка змінила все. Розділила життя на до і після 24 лютого. Змінила кожного з нас. І доказом є відповіді на питання: ким ми були до 24 лютого? Ким є зараз? Якими маємо стати?

24 лютого почалося не коли годинник показав північ, а коли ворог почав наступ. Для нас перші хвилини того дня – це перші ракети й перші удари по Україні. Звертаючись до наших сил оборони й безпеки в ту мить, я казав: «Стійте міцно! Ви все, що в нас є...»

Ми дякуємо сьогодні всім, хто стояв, стоїть і буде стояти міцно. Всім, хто першим прийняв важкий бій. Наші прикордонники, наша піхота, танкісти, льотчики, моряки, артилеристи, зенітники, наші десантники, спецпризначенці, розвідка, Служба безпеки України, Національна гвардія, поліція, тероборона. Всі, хто захищає українську землю, море й небо. Чий захист ми щоденно відчуваємо, а відвагу щоденно бачимо. Вздовж усієї лінії фронту, не зупиняючись, просуваючись уперед під час контрнаступу, що триває. Коли українці родом із різних областей, міст і сіл зараз разом. В одному бліндажі, окопі, в одному танку, літаку, БМП. Пліч-о-пліч на різних напрямках б'ються за села й міста, де, можливо, і не бували раніше, але б'ються щосили, як за свої рідні домівки. Бо такими вони всі стали для нас у першу хвилину 24 лютого.

Дякуємо всім, хто захищає наші кордони й рубежі, правопорядок і безпеку наших вулиць, захищає наші землі від мін і снарядів, наші оселі від пожеж і вогню. Всі, хто стоїть на захисті України. Всі наші сили безпеки й оборони. Солдати, сержанти, старшини, матроси, офіцери й генерали, які разом доводять: неважливо, що на погонах, важливо, що в головах і серцях. Хто робить це протягом минулих 585 днів і останніх дев'яти років. І на питання: «Де я був 24 лютого?» чимало хто скаже: в АТО і ООС... Воював на Донбасі. Боровив Україну на сході, а потім – на всіх напрямках. Звільняв Краматорськ, а згодом – Куп'янськ. Захищав Донецький аеропорт, а потім летовище в Гостомелі.

Всі ми добре пам'ятаємо день 24 лютого. Без перебільшення можемо сказати, що пам'ятаю його майже похвилинно. Як, звертаючись до всіх українців, говорив, що відтепер усі ми – одне велике багатомільйонне військо.

Український народ зробив так, аби ці слова не залишилися просто словами. Не були гучними гаслами, а стали вчинками. І сьогодні, відповідаючи на питання, що я робив до 24 лютого, чимало хто скаже: я жив цивільним життям. Айтивець, інженер, фермер, актор, адвокат. Я був тим, ким мріяв. Але став тим, ким мусив. Захисником і бійцем. Бо є миті, коли доля країни – лише в наших руках. І тоді в наших руках має бути зброя. І той, хто був весільним оператором, тепер бачить інші кадри та підіймає в небо дрони, «вітаючи» орків. Той, хто перевозив пасажирів, тепер доправляє поранених із поля бою. Той, хто змінив приватну клініку в центрі на польовий шпиталь поблизу «нуля». Той, хто шив модний одяг, а тепер – бронежилети. А хтось скаже, що 24 лютого був на першому курсі. Та вже незабаром проривав першу лінію оборони окупанта. Всі, кому довелося швидко подорослішати. А хтось, згадуючи 24

лютого, скаже: я батько, і в перші хвилини я думав про своїх дітей. Про день коли вони стануть дорослими й запитують, а де я був і що зробив після 24 лютого. І я знаю, що відповім: я пішов нас захищати. І для мене важливо мати цю відповідь не лише тому, що хтось колись запитає, а тому, що одного дня так чи інакше ти запитаєш про це сам себе. Хтось 24 лютого був у відпустці за кордоном, хтось працював там, хтось навчався за кордоном. І тисячі з них, долаючи шлях із багатьма пересадками, а потім навіть пішки долаючи кордон, повернулися в Україну, аби її захищати. І, як і мільйони тих, хто був тут, відклали всі справи, роботу, плани, ствердно сказавши: «Все – потім. Усе – після війни. Усе – після перемоги».

Дорогі українці!

Мета цього дня – ушанування хоробрості та героїзму захисників і захисниць незалежності й територіальної цілісності України, військових традицій і звичаїв українського народу. І в перші хвилини 24 лютого, і дотепер ці звичаї щодня бачить весь світ. Це мільйони українців, які захищають одне одного. Всі, хто в кожному регіоні взяв до рук зброю й пішов на фронт і в ТрО. Всі, хто в кожному окупованому місті взяв до рук українські прапори й пішов на площі. Всі, хто взяв собі за правило: я не буду осторонь і щодня робитиму те, що можу. Працювати, лікувати, тренувати, навчати, допомагати, наближати перемогу, як можу. Захищати й забезпечувати потреби фронту, знаходити, купувати й привозити все необхідне, виготовляти техніку, зброю, снаряди. Захищати оселі людей від темряви й холоду, зміцнюючи й ремонтуючи енергосистему навіть під вибухами. Захищати і наш, і народи світу від голоду, сіяти, збирати врожаї попри міни на полях. Захищати репутацію держави на дипломатичній арені, підтримку України, відданість нашій боротьбі з боку міжнародних партнерів. Захищати свідомість людей, їхні очі й вуха від брехні, дезінформації, паніки. Захищати правду. Захищати спроможності держави, захищати зв'язок, інфраструктуру, доправляти надважливі вантажі, евакуювати людей, рятувати людей. Захищати життя і здоров'я українців і на передовій, і в цивільному житті. Захищати майбутнє, освіту, знання, дітей і проводити уроки попри все. Захищати культуру, захищати віру, захищати одне одного. Це всі, хто залишається тут, на своїх місцях, усі, хто щодня каже собі: я можу робити більше, я можу допомагати більше. Я можу більше!

Дорогі українці!

Важкі часи зробили нас сильними. А сильні наближають переможні часи. Крок за кроком. Сьогодні, завтра, щодня, щохвилини. Ні планово, ні аварійно ніхто не має й не зможе «відключити» нашу стійкість, витримку, міцність, відвагу. Вони не мають терміну дії, кінцевої дати чи крайньої точки, після якої ми припинили б спротив і боротьбу, окрім однієї – нашої перемоги. Щоденно наближаючи її, ми кажемо: «Будемо боротися стільки, скільки буде потрібно!»

Ми робили це в перші хвилини 24 лютого, робимо всі ці 585 днів і будемо робити це надалі. Ми зупинили навалу значних сил ворожої армії, вистояли й не віддали Київ, Харків, Одесу, Миколаїв, Запоріжжя, Суми та ще сотні-сотні міст і сіл. Виганяємо окупантів. І робимо й будемо робити це надалі. Ставали міцнішими, загартованішими, краще оснащеними й озброєними. І робимо й будемо робити це надалі. Перемогли важку зиму, долаємо ракетні атаки й терор. Робимо й будемо робити це надалі.

Бути захисником – це робити вчинки щодня. Бути захисником України – це бути щодня з Україною. В Україні. Задля України.

Позаду нас – наша історія. Попереду – наша перемога. І вільна країна. Яку ми захищали, захищаємо, захистимо.

Важливо, ким ми були.

Важливо, якими стали і є зараз.

Важливо, ким станемо.

Що запитаємо в самих себе в першу хвилину перемоги. Що згадаємо та скажемо самі собі. І коли досягнемо нашої мети, це буде День наших захисників, захисниць і переможців.

Ми відзначаємо цей день у свято Покрови Пресвятої Богородиці. Народне свято, яке стало державним. Днем захисників і захисниць України. Державне свято, яке стало народним. А коли держава і народ разом – вони завжди перемагають.

Слава всім, хто б'ється й боронить Батьківщину!

Слава нашим захисникам і захисницям!

Слава українському народові!

Слава Україні!